

ærede Medlemmer vil jo vide, at denne Lov kom frem paa et usædvanligt Tidspunkt. Den blev stadfæstet den 6. Maj 1921, men burde have været vedtaget og stadfæstet mindst et halvt, ja, helst et helt Aar forinden, hvis det Udstykningsarbejde, som var planlagt i denne Lov, skulde have været forberedt og udført i rette Tid i 1921—22. Derfor maa man forstaa, at hele Arbejdet er blevet sinket. Men, som sagt, de Oplysninger, der kan fremskaffes, skal jeg meget gerne fremskaffe, eventuelt ogsaa for et kommende Udvalg. Dog maa jeg sige, at for saa vidt man ønsker Oplysninger om, hvorledes Loven af 6. Maj 1921 har virket, og ikke vil skride til at vedtage en Fortsættelse, inden man har faaet saadanne Oplysninger, stiller man Sagen i en meget vanskelig Position, thi saa længe kan dette Lovforslags Vedtagelse ikke udskydes, at disse Oplysninger kan komme til fuldt ud at foreligge. Jeg maa derfor sige, at her maa vi ligesom vi gjorde det sidste Aar, tage Stilling efter hele vor Opfattelse af dette betydningsfulde Spørgsmaal; vi maa bruge vor sunde Sans og bedømme, hvad der tjener de praktiske Forhold bedst.

Det ærede Medlem Hr. Olufson ankede over, at ved Salget af saadanne Ejendomme — ingen lever jo evigt, ikke en Gang en Statshusmand kan være sikker paa at kunne virke uforstyrret i en ubegrænset Arrække — og deres Overgang til en anden Ejer blev der ikke ført Kontrol med, hvem der købte Ejendommen, og det ærede Medlem sagde, at det kunde ske, at en Mand i et andet Erhverv købte Ejendommen, og Bevillingen saaledes ikke kom dem til gode, hvem den var tiltænkt. Jeg maa sige til det ærede Medlem, at jeg tror heller ikke, vi bør føre nogen streng Kontrol i den Henseende. Det glædede mig ogsaa, at det ærede Medlem tilstod, at heller ikke han for sit Vedkommende var nogen streng Kontrolør med Hensyn til, hvem der købte saadanne Ejendomme i anden Omgang. Jeg tror, vi gør rigtigt i at se saaledes paa det, at ved denne Laanebevilling hjælper vi i første Omgang unge, veltjente, men ubemidlede Mænd til at komme an med et Husmandsbrug, vi forøger det her i Landet værende Antal Husmandsbrug med det Antal, som nu kan oprettes efter Loven, og naar vi har gjort det, er Formaalet naaet. De, som saaledes er hjulpet ind i et Husmandsbrug, har ved det Laan, de har faaet, modtaget deres Chance, saa bliver det deres Sag, hvordan de kan benytte den, og jeg tror ikke, vi skal forfølge netop disse Huse med en særlig

Kontrol over, hvordan der handles med dem fra Haand til Haand. Hovedsagen er, at de opretholdes som Husmandsbrug og derved kommer til samfundsmæssigt at gøre den Nytte, de skal gøre; men at vi skulde ønske disse Brug særlig kontrolleret med Hensyn til, hvem der ejer dem, medens alle de andre Brug ikke har en saadan Kontrol, ser jeg i og for sig ikke Nyttens af.

Det ærede Medlem Hr. Olufson kunde ikke lide, at Udtrykket „Statshjælp“ var anvendt, og mente, at det var et Udtryk, jeg særlig havde forelsket mig i. Det er det slet ikke, tværtimod, jeg ønsker gerne, at dette Udtryk bliver stroget. Det vil ogsaa fremgaa af mine Udtalelser om hele denne Lovs Virkemaade, at efter min Opfattelse skal det ikke være nogen Statshjælp til den enkelte, det skal være et Laan, man giver ham, og som han fuldt ud skal forrente. Men naar alligevel her i Lovforslaget Udtrykket „Statshjælp“ er anvendt, er det, fordi vi, hvis vi vilde skrive „Statslaan“, vilde komme i Strid med en senere Paragraf, hvor der er aabnet en Mulighed, — som jeg ganske vist haaber ikke skal blive anvendt, men som jeg har anset det for nødvendigt at indføre — for, at der foruden Laan ogsaa kan gives en vis mindre Part som Tilskud; og hvis man giver Tilskud til Boligers Opførelse, ser jeg ikke, at man et andet Sted, hvor Forholdet omtales i Almindelighed, kan bruge Ordet „Laan“. Derfor er Ordet „Statshjælp“ anvendt; men kan det ærede Medlem finde et andet Udtryk, ser jeg det gerne, ligesom jeg i Virkeligheden haaber, at det maa være muligt at undgaa, at det bliver Statshjælp, og gennemføre, at det bliver Statslaan.

Det ærede Medlem var heller ikke helt tilfreds med, at Finansudvalgets Samtykke skulde indhentes, og at der skulde føres Forhandlinger om, hvor stor Laaneværdien skulde være. Jeg har ment at burde fastholde denne Bestemmelse fra den Lov, vi vedtog forrige Aar, da Forholdene endnu er ret usikre, ret bevægelige, saaledes at der kan være en Fare ved at fastlægge Forholdet for 3 Aar, som det er Meningen at denne Lov skulde være. Naar det ærede Medlem sagde, at der var dem, der havde købt Jord et halvt eller et helt Aar forinden, og de maatte vide, om de var købt eller solgt, vil jeg dertil sige, at det er lidt farligt at købe Jord et halvt eller et helt Aar forinden. Det har ingen givet dem Bemyndigelse til, det maa de gøre paa egen Regning og Risiko, vi kan ikke paatage os Ansvaret for dem, som gaar i Gang uden at have faaet Tilsagn om, at Laanet staar til deres Disposition.